

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי נימא, לא שבת מחמת מלאכה אפילו ממלאכה דהתירא												גג.
אור של חיה ושל חולה מברכין עלין	והתניא:									♣		גג.
מאי שבת - ששבת מחמת מלאכת עבירה.	רב נחמן בר יצחק:											גג.
עשושית שהיתה דולקת והולכת כל היום כולו - למוציא שבת מברכין עליה.	תניא נמי הכי:										■	גג.
נכרי שהדליק מישראל וישראל שהדליק מנכרי - מברכין עליו, נכרי מנכרי - אין מברכין עליו.	תנו רבנן:											גג.
מה שנא נכרי מנכרי דלא - משום דלא שבת, אי הכי ישראל מנכרי נמי, הא לא שבת												גג.
וכי תימא, הך איסורא אזל ליה והא אחרנא הוא ובידא דישראל קא מתילדא												גג.
המוציא שלהבת לרשות הרבים חייב	אלא הא דתניא:										♣	גג.
אמאי חייב? מה שעקר לא הניח ומה שהניח לא עקר												גג.
אלא: לעולם דאיסורא נמי איתיה, וכי קא מברך - אתוספתא דהתירא קא מברך.												גג.
אי הכי, נכרי מנכרי נמי												גג.
אין הכי נמי, גזרה משום נכרי ראשון ועמוד ראשון.												גג.
היה מהלך חוץ לכרך וראה אור, אם רוב נכרים - אינו מברך, אם רוב ישראל - מברך.	תנו רבנן:											גג.
הא גופא קשיא אמרת: אם רוב נכרים - אינו מברך, הא מחצה על מחצה - מברך והדר תני: אם רוב ישראל - מברך, הא מחצה על מחצה - אינו מברך												גג.
בדין הוא דאפילו מחצה על מחצה נמי מברך, ואידי דתנא רישא רוב נכרים - תנא סיפא רוב ישראל.												גג.
היה מהלך חוץ לכרך וראה תינוק ואבוקה בידו, בודק אחריו, אם ישראל הוא - מברך, אם נכרי הוא - אינו מברך.	תנו רבנן:											גג.
מאי אריא תינוק, אפילו גדול נמי												גג.
הכא בסמוך לשקיעת החמה עסקינן, גדול - מוכחא מילתא דודאי נכרי הוא, תינוק - אימר ישראל הוא אקרי ונקיט.	רב יהודה אמר רב:											גג.
היה מהלך חוץ לכרך וראה אור, אם עבה כפי הכבשן - מברך עליו, ואם לאו - אינו מברך עליו.	תנו רבנן:											גג.
אור של כבשן מברכין עליו	תני חדא:										♣	גג.
אין מברכין עלין	ותביא אידך:										♣	גג.
לא קשיא הא - בתחלה, הא - לבסוף.												גג.
אור של תנור ושל כירים מברכין עליו	תני חדא:										♣	גג.
אין מברכין עלין	ותביא אידך:										♣	גג.
לא קשיא: הא בתחלה, הא לבסוף.												גג.
אור של בית הכנסת ושל בית המדרש מברכין עליו	תני חדא:										♣	גג.
אין מברכין עלין	ותביא אידך:										♣	גג.
לא קשיא: הא - דליכא אדם חשוב, הא - דליכא אדם חשוב.												גג.
ואי בעית אימא: הא והא דאיכא אדם חשוב, ולא קשיא: הא דאיכא חזנא, הא דליכא חזנא												גג.
ואי בעית אימא: הא והא דאיכא חזנא, ולא קשיא: הא דאיכא סהרא, והא דליכא סהרא.												גג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מיימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator												
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
היו יושבין בבית המדרש והביאו אור לפניהם. בית שמאי אומרים: כל אחד ואחד מברך לעצמו	תנו רבנן: [בית שמאי]										◆	■	◇	
אחד מברך לכולן, משום שנאמר: (משלי י"ד) ברביעם הדרת מלך.	בית הלל:										◆	■	◇	
בשלמא בית הלל מפרשי טעמא, אלא בית שמאי מאי טעמא?											♣			
מפני בטול בית המדרש.	קסברי: [בית שמאי]										!		◇	
של בית רבן גמליאל לא היו אומרים מרפא בבית המדרש מפני בטול בית המדרש.	תניא נמי הכי: [בית רבן גמליאל]										■			
אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של מתים.												■	<	
מאי טעמא? נר - לכבוד הוא דעבידא, בשמים - לעבורי ריחא הוא דעבידי.												■	◇	
כל שמוציאין לפניו ביום ובלילה אין מברכין עליו, וכל שאין מוציאין לפניו אלא בלילה - מברכין עליו.	רב יהודה אמר רב:											■	◇	
בשמים של בית הכסא, ושמן העשוי להעביר את הזוהמא - אין מברכין עליו.	רב הונא:											■	◇	
למיימרא, דכל היכא דלאו לריחא עבידא לא מברכין עלויה												■		
הנכנס לחנותו של בשם והריח ריח, אפילו ישב שם כל היום כלו - אינו מברך אלא פעם אחד, נכנס ויצא, נכנס ויצא - מברך על כל פעם ופעם	מיתבי:											♣	◇	
והא הכא דלאו לריחא הוא דעבידא וקמברך												♣		
אין, לריחא נמי הוא דעבידא, כי היכי דנירחה אינשי וניתו ונזבון מיניה.												!	◇	
היה מהלך חוץ לכרך והריח ריח, אם רוב נכרים - אינו מברך, אם רוב ישראל - מברך.	תנו רבנן: [ת"ק]											◆	■	◇
אפילו רוב ישראל נמי אינו מברך, מפני שבנות ישראל מקטרות לכשפים.	רבי יוסי:											◆	■	◇
אטו כולהו לכשפים מקטרין?												♣		
הוה לה מיעוטא לכשפים, ומיעוטא נמי לגמר את הכלים, אשתכח רובא דלאו לריחא עביד, וכל רובא דלאו לריחא עביד - לא מברך.												!	◇	
המהלך בערבי שבתות בטבריא ובמוצאי שבתות בצפורי והריח ריח - אינו מברך, מפני שחזקתו אינו עשוי אלא לגמר בו את הכלים.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	◇	
היה מהלך בשוק של עבודה זרה, נתרצה להרית - הרי זה חוטא.	תנו רבנן:											■	◇	
ואין מברכין על הנר עד שיאותו.												■	<	
לא יאותו יאותו ממש, אלא: כל שאילו עומד בקרוב ומשתמש לאורה, ואפילו ברחוק מקום.	רב יהודה אמר רב:											◆	■	◇
ברחוק מקום שנינו.	וכן אמר רב אשי:											■		
היתה לו נר טמונה בחיקו או בפנס, או שראה שלהבת ולא נשתמש לאורה, או נשתמש לאורה ולא ראה שלהבת - אינו מברך עד שיראה שלהבת וישתמש לאורה	מיתבי:											■	♣	
בשלמא משתמש לאורה ולא ראה שלהבת - משכחת לה דקיימא בקרן זוית, אלא ראה שלהבת ולא נשתמש לאורה היכי משכחת לה, לאו דמרחקא?												♣		
לא, כגון דעמיא ואזלא.												!		
גהלים לוחשות - מברכין עליהן, אוממות - אין מברכין עליהן.	תנו רבנן:											■	◇	
היכי דמי לוחשות?												^		
כל שאילו מכניס לתוכן קיסם ודולקת מאיליה.	רב חסדא:											!	◇	
אוממות או עוממות?	איבעיא להו:											^		
(יחזקאל ל"א) ארום לא עממהו בגן אלהים.	תא שמע, דאמר רב חסדא בר אבדימי:											■	!	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יאותו ממש.	רבא:										◆	■	◇	
וכמה?											^			
כדי שיכיר בין איסר לפונדיון	עולא:										!	◇		
כדי שיכיר בין מלזומא של טבריא למלזומא של צפורי.	חזקיה:										!	◇		
רב יהודה מברך אדבי אדא דיילא.	[רב יהודה]										o			
רבא מברך אדבי גוריא בר חמא.	[רבא]										o			
אביי מברך אדבי בר אבוח.	[אביי]										o			
אין מחזרין על האור כדרך שמחזרים על המצות.	רב יהודה אמר רב:										■	◇		
מריש הוה מהדרנא. כיון דשמענא להא דרב יהודה אמר רב - אנא נמי לא מהדרנא, אלא אי מקלע לי ממילא - מברכנא.	רבי זירא:										o			
מי שאכל וכו'.												■	<	
מחלוקת בשבת, אבל במזיד - דברי הכל יחזור למקומו ויברך.	רב זביד ואיתימא רב דימי בר אבא:											■	◇	
פשיטא, ושכח תנן												ז		
מהו דתימא: הוא הדין אפילו במזיד, והאי דקתני ושכח - להודיעך כהן דבית שמאי, קמשמע לן.												!		
לדבריכם, מי שאכל בראש הבירה ושכח וירד ולא ברך, יחזור לראש הבירה ויברך?	תניא, אמרו להם בית הלל לבית שמאי:											ז	◇	
לדבריכם, מי ששכח ארנקי בראש הבירה, לא יעלה ויטלנה? לכבוד עצמו הוא עולה - לכבוד שמים לא כל שכן?	אמרו להן בית שמאי לבית הלל:											!	■	◇
הנהו תרי תלמידי, חד עביד בשוגג כבית שמאי - ואשכח ארנקא דדהבא, וחד עביד במזיד כבית הלל - ואכליה אריא.												o	◇	
רבה בר בר חנה] רבה בר בר חנה הוה קאזל בשיירתא, אכל ואשתלי ולא בריך	[רבה בר בר חנה]											o	◇	
אמר: היכי אעביד? אי אמינא להו אנשאי לברך - אמרו לי: בריך, כל היכא דמברכת לרחמנא מברכת. מוטב דאמינא להו אנשאי יונה דדהבא.												o		
אמר להו: אנטרו לי, דאנשאי יונה דדהבא.												o	◇	
אזיל וברוך, ואשכח יונה דדהבא	[רבה בר בר חנה]											o	◇	
ומאי שנא יונה - דמתילי כנסת ישראל ליונה, דכתיב: (תהלים ס"ח) כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ. מה יונה אינה ניצולת אלא בכנפיה, אף ישראל אינן ניצולין אלא במצות.												■	◇	
עד אימתי הוא וכו'.													■	<
כמה שיעור עכול?													^	
כל זמן שאינו רעב	רבי יוחנן:											!	◇	
כל זמן שיצמא מחמת אכילתו.	ריש לקיש:											!	◇	
מי אמר ריש לקיש הכי?	רב יימר בר שלמיא למר זוטרא, ואמרי לה רב יימר בר שיזבי למר זוטרא:											ז		
כמה שיעור עכול - כדי להלך ארבע מילין	והאמר רב אמי אמר ריש לקיש:											■	ז	◇
לא קשיא: כאן באכילה מרובה, כאן באכילה מועטת.												!	◇	
בא להם יין וכו'.													■	<

disputants- חולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement- ■ ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
למימרא, דישראל אף על גב דלא שמע כולה ברכה עונה												■ ◇	:12
וכי לא שמע היכי נפיק												♣	:12
בשלא אכל עמון.	חייא בר רב:											! ◇	:12
בשלא אכל עמון.	וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											! ◇	:12
אמר ליה רב לחייא בריה: ברי, חטוף ובריך.	[רב חייא]											○ ◇	:12
וכן אמר רב הונא לרבה בריה: חטוף ובריך.	[רב הונא]											○	:12
למימרא, דמברך עדיף ממאן דעני אמן												♣	:12
גדול העונה אמן יותר מן המברך	והתניא, רבי יוסי:											■ ♣ ◇	:12
השמים כן הוא תדע, שהרי גוליידין יורדין ומתגדין במלחמה וגבורים יורדין ומנצחין.	אמר ליה רבי נהוראי:											■ ♣	:12
תנאי היא												! ◇	:12
אחד המברך ואחד העונה אמן במשמע, אלא שממהרין למברך יותר מן העונה אמן.	דתניא:											■ ! ◇	:12
מהו לענות אמן אחר תינוקות של בית רבן?	בעי מיניה שמואל מרב:											^	:12
אחר הכל עונין אמן חוץ מתינוקות של בית רבן הואיל ולהתלמד עשויין.	אמר ליה: [רב]											! ◇	:12
והני מילי בדלא עידן מפטרייהו, אבל בעידן מפטרייהו - עונין.												■ ◇	:12
שמן מעכב את הברכה, דברי רבי זילאי	תנו רבנן: [רבי זילאי]											■ ♣ ◇	:12
אינו מעכב	רבי זיואי:											■ ♣ ◇	:12
שמן טוב מעכב	רבי אחא:											■ ◇	:12
כשם שמוזהם פסול לעבודה - כך ידים מזהמות פסולות לברכה.	רבי זוהמאי:											■ ◇	:12
(ויקרא כ') והתקדשתם - אלו מים ראשונים, והייתם קדשים - אלו מים אחרונים, כי קדוש - זה שמן הטוב, אני ה' אלהיכם - זו ברכה.	רב נחמן בר יצחק: אנא לא זילאי ולא זיואי ולא זוהמאי ידענא, אלא מתניתא ידענא דאמר רב יהודה אמר רב, ואמרי לה במתניתא תנא:											■ ◇	:12
הדרן עלך אלו דברים													